

Bilag 1.**Dansk Fiskeriforening.**

København, den 23. April 1918.

Til Indenrigsministeriet.

Under Henvisning til vedlagte Forslag om Forandringer i »Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 6. Juli 1916« andrager Dansk Fiskeriforening herved det høje Ministerium om at forelægge for Rigsdagen og søge gennemført vedlagte Forslag til Ændringer i Loven.

Som Motivering af dette vort ærbødige Andragende anføres:

Bestemmelserne i den nævnte nugældende Lov er saaledes, at der gives forskellige Forsikringsregler for Fiskere, der fisker fra:

- a. Fartøjer paa 20 Brutto Tons og derover
- b. — — 40 — — indtil 20 Tons 'og
- c. — under 4 — —

Men da Fiskerne under deres Erhverv ofte anvender Fartøjer af de 3 nævnte Størrelser og Fiskere der er forhyret med eller driver Partfiskeri i Fartøjer mellem 4 og 20 Tons eller over 20 Tons ofte selv kan fiske fra mindre Fartøjer, naar de større Fartøjer lægger op, saa medfører dette, at de, for at være forsikret i alle Tilfælde, maa forsikres paa flere forskellige Maader. Dette er meget uheldigt baade for Fiskerne og for de administrerende Forsikringsautoriteter. Fiskeriforeningerne for hele Landet har derfor — paa enkelte Undtagelser nær — andraget Dansk Fiskeriforening om at søge Loven ændret saaledes, at Præmie og Erstatning bliver ens for alle, og at alle Fiskere faar *Forsikringspligt* endvidere, at alt Fiskeri uanset Fartøjernes Størrelse bedømmes efter samme Regler.

Da Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse var fuldstændig enige om, at Fiskernes nævnte Ønsker og Krav burde søges gennemført, nedsattes der et Udvalg til at udarbejde Forslag. Da nævnte Udvalg forment, at det vilde fremme Sagen at søge Forhandling og Samarbejde med Statens administrerende Forsikringsinstitutioner, skete dette.

Efter indgaaende Forhandlinger har disse ført til, at Udvalget og nævnte Myndigheder i Realiteten er enedes om det vedlagte Forslag.

Angaaende Forslaget skal man om den foreslaaede Forandring af § 74 udtale, da alle større Fiskelejer saavel hvad Husleje som Priser paa Levnedsmidler angaar kan sammenstilles med Købstæder, og Udviklingen i det hele taget gaar i den Retning, at Fiskerierhvervet drives som Hovederhverv og at Bolig, Brændsel og Fødemidler fordyres, saa har man tilladt sig ogsaa at foreslaa denne Ændring til Loven, som man er overbevist om er tidssvarende og retfærdig.

I Henhold til anførte andrager man det høje Ministerium om at søge Ændringerne gennemførte, der vil derved blive imødekommet et almindeligt Ønske fra Landets Fiskerbefolkning, og Reglerne for Forsikringen vil blive enklere, hvilket vil være en Lettelse saa vel for Fiskerne som for Forsikringsautoriteterne.

For Dansk Fiskeriforening

I Ærbødighed

M. C. Jensen.

J. Videbæk.